

REETTA JOSKA

7

SYNTISTÄ
YÖTÄ

Reetta Joska

7 Syntistä Yötä

© 2022 Reetta Joska

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4843-5

**Omistettu kaikille elämännälkäisille ja vahvasti
tunteville ihmisille.**

Marlena katsoo merelle päin. Tuulenvire heittää puolet hiuksista sivulle ja saa naisen kasvot näyttämään filmitähdeltä valokeilassa. Ilta oli lämmin. Kuitenkin myöhäinen kotiinpaluu saa iholle aikaan vilunväristyksiä. Naisen taakse ilmestyy hahmo, joka luo heidän välilleen jännitteen. Marlena vilkaisee olkansa ylitse ja asettaa oman kätensä tuon mystisen kämmenen päälle. Sitten hän nojaa rohkeasti taaksepäin ja sulkee silmänsä. Syntinen yö oli vasta edessä.

Y K § I

Taksista nousee ylös naishenkilö. Hän pitää ovesta kiinni ja jää seisomaan paikoilleen. Mereltä puhalttaa tuuli, joka saa hameenhelmasta otteen heittäen sen lentoon. Taksinkuljettaja avaa tavaratilan ja ottaa takaluukusta kaksi matkalaukkua. Toinen on valkoinen ja isompi. Toinen on vaaleanpunainen, sirompi malli. Laukkujen ollessa maassa kuljettaja jää katsomaan naiseen jonka päässä oleva rusetti on myöskin jäänyt tuulen armoille.

- Anteeksi. Unohdin kokonaan maksaa, nainen sanoo pahoillaan ja antaa kuskille kukkarostaan kahdenkymppin setelin.

Taksikuski on iäkäs mieshenkilö, joka nostaa hatun päästään kuullessaan saavansa vaivanpalkaksi loput vaihtorahat. Hetken päästä auton ovi käy ja taksista näkyy vain perävalot. Kadulle jäänyt nainen katsoo lumoutuneena hietikkoon päin. Nostaa kätensä ilmaan antaen tuulen puhalttaa itsensä läpi. Kokonainen uusi alku oli vasta edessä.

Vanhan vaaleansinisen kartanon kuistilla istuu muuan mies. Hänellä on käsissään symboleja, jotka koristavat ihoa. Harmaat puolipitkät hiukset, joita ei ole hetkeen harjattu. Päällään työhaalarit joissa näkyy käytön jäljet. Tuuli saa tuulikellon laulamaan omia laulujaan. Koira nukkuu silmät lörpällään kaikessa rauhassa kuistilla omalla paikallaan. Aamupäivä on ollut erityisen lämmin ja rauhallinen. Hetken kuluttua alkaa kuulua korkokenkien kopinaa katukiviä vasten. Koira nostaa päätänsä alkaen kuuntelemaan korvat höröllä leikkimielisesti möristen. Havahtuen koiransa reagointiin mies nostaa liekihattunsa otsaltaan kummastellen näkemäänsä. Pian nurkan takaa ilmestyy *leidi* kuin parempikin kutsuihin laittautuneena. Kolauttaa matkalaukkunsa portaille niin kovaa, että toinen niistä kaatuu maahan. Nainen nostaa valkoiset pyöreät aurinkolasinsa otsalleen ja räpsyttelee hetken silmäripsiään. Kuistilla rauhallista aamupäivää viettänyt Vaaleansinisen rantahuvilan isäntä koirineen on joutuu keskeyttämään päiväunet mokoman kermaleivoksen takia.

Mies tuijottaa naista. Nainen tuijottaa miestä. Koira ei tiedä kumpaa katsoisi. Hiljaisuus oli rikkoutunut vähän aikaa sitten korkokengistä tulevan kopinan vuoksi.

Noin viidentoista minuutin kuluttua ylös portaita astelee ensimmäisenä talon omistaja. Varmaan hän oli kokonaisen elämän ajan elänyt poikamieselämää tai niin Marlena kuvitteli. Miksi kukaan täysjärkinen antaisi näin upean talon merenrannalla velloa käyttämättömänä? Osa huoneiden kalusteista oli peitetty valkoisilla lakanoilla ja huoneet olivat pimeinä ilman valoja. Oltiinko huvilassa edes kunnolla koskaan asuttu? Mies aukaisee oven ja eteen avautuu sievä pieni makuukammari, minkä ikkunasta tuleva valo sai huoneen näyttämään kodikkaalta muuhun taloon verrattuna. Marlena kääntää päätänsä huoneen nurkasta nurkkaan ja huomaa sen sisustusta koristavan kauniin valkoisen kampauspöydän. Sen päällä on helmilamppu ja toisella puolella pieni peili. Sänky oli sijattu valmiiksi ja tyynyliinalla oli taiteltu nenäliina. Sängyn vieressä huoneen toisessa laidassa oli pesuvati ja saippuapala. Pyyhe oli aseteltu sängyn laidan päälle odottamaan pesuhetkiä. Huoneen perällä oli samaan sävyinen nojatuoli ja ikkunoissa valkoiset pitsiverhot.

Mies silmäili Marlenan tekemisiä, mutta ei sanonut mitään. Antoi naisen katsella rauhassa ympärilleen ja kotiutua omaan tahtiinsa. Marlena laskee kevyemmän laukun sängyn viereen. Hän kävelee ikkunan luo ja avaa sen. Kukaan ei ollut pyyhkinyt pölyjä aikoihin sillä ikkunanpieliä peitti harmaa pölykerros. Mereltä puhaltava hento tuulenvire sivelee Marlenan hienonpiirteisiä kasvoja. Hän sulkee silmänsä rentoutuneena. Hetken päästä hän muistaa ettei ollutkaan huoneessa yksin. Hän kääntää katseensa mieheen joka näytti yllättävän komealta ikäisekseen. *Oikeastaan syntisen komealta jos Marlenan*

Nuoren kirjailijan elämä suistuu
raiteiltaan. Marlenan kohtalo
nivoutuu yhteen Gunnarinrannassa
asuvan Jykin kanssa. Kaiken
tapahtuneen jälkeen mikään ei enää
tule olemaan ennallaan. Marlena
oppii että elämässä kaikella on
hintansa. Niin on myös seitsemällä
syntisellä yöllä.

BoD

9 789528 048435